

ligt kaldes. Jeg har forhandlet om denne Sag med Udvalget og skal gentage, hvad jeg har sagt i Udvalget, at Sagen jo er af en ret indviklet Beskaffenhed, navnlig derved, at vi ikke kan løse Spørgsmaalet ensidigt for disse Arbejdere, men ogsaa maa have Arbejdsmændene ved Postgodstoldforvaltningen ved Københavns Toldbod og Pakhusarbejderne ved Toldkamrene i Provinserne samt Pakhusarbejderne ved Frederiksberg og Nørrebro Toldforvaltning ind under den eventuelle Afgørelse. Det drejer sig om ca. 85 Arbejdsmænd og om forskellige Forhold, der er vanskelige at udrede. Jeg har derfor ment, det var rigtigere at vente med den Sag, indtil den var tilbørligt forberedt, og afgøre den i Forbindelse med den almindelige Lønningensregulering, der skal finde Sted paa den Finanslov, der forelægges i Oktober 1914. Denne Udtalelse fra mig har man i Udvalget været tilfreds med, og jeg forstod ogsaa paa de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) og fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at man vedblivende mener at kunne akkviescere derved. Jeg skal altsaa love, at dette Spørgsmaal skal blive taget op til Undersøgelse, og at Sagen skal være forberedt til endelig Afgørelse ved denne Regulering. I hvilken Retning Afgørelsen vil gaa, hvorledes Enkelthederne skal være, kan jeg derimod i dette Øjeblik ikke udtale mig om; men jeg skal love, at Administrationen skal tage denne Sag op til grundig og velvillig Behandling.

Der staar tilbage for mig at omtale den Bucka-Nissenske Sag, idet jeg, hvad Sagens Hovedlinier angaar, kan henholde mig til den ærede Ordførers Fremstilling. Jeg maa rette den Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at Toldvæsenet uden videre havde ignoreret den første Anmeldelse. Det forholder sig dermed saaledes: Angiveren, Nielsen, har udtalt, at han har henvendt sig til kst. Toldinspektør Anderschow, tror jeg det var, med en Anmeldelse og af Toldinspektøren faaet den Besked, at han maatte indgive sin Anmeldelse skriftlig. Nu udtaler vedkommende Toldinspektør i den Erklæring, der derom er blevet ham afkrævet, at han ikke har nogen Erindring om, at en saadan Henvendelse er sket til ham, og at han i hvert Tilfælde er sikker paa, at Firmaet Bucka & Nissens Navn ikke er blevet nævnt, idet han i saa Tilfælde utvivlsomt vilde have husket det, men at han, da

vedkommende selv indrømmer, at han er blevet gjort opmærksom paa, at en saadan Angivelse maa indgives skriftlig, hvis Henvendelsen har fundet Sted, hvad han ikke absolut tør benægte, skønt han ikke er indrer noget derom, antagelig er gaaet ud fra, at Manden, naar han ikke vilde gentage sin Anmeldelse skriftlig, ikke har været ganske sikker i sin Sag. I hvert Tilfælde har Toldinspektøren handlet fuldkommen korrekt ved at henvise Klageren til skriftlig Anmeldelse. Det er i sin Orden, at den, der fremkommer med en saa alvorlig Anklage, ogsaa maa kunne give den skriftlig og give en nærmere Begrundelse deraf. Saa snart Sagen er blevet anmeldt paa vedbørlig Maade for Toldadministrationen — det skete i December 1911 til Generaldirektøren —, er der ogsaa uophødelig blevet taget fat paa den, og Undersøgelsen er, tør jeg nok sige, ført med megen Kraft. Det er saa langt fra, at man i Toldvæsenet har haft Ønske om at skjule denne Sag, at man, som rimeligt er; netop har ønsket at faa den afsløret i saa fuldt Omfang som muligt. Der er ingen, der er mere interesseret i, at saadanne Besvigelser ikke finder Sted, end netop Toldvæsenet.

Hvad nu angaar Undersøgelsen om det besvegne Beløb, ankede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds over, at man ikke var gaaet langt nok tilbage. Det er nærmere udviklet i den offentlige Redegørelse, der fremkom i Sagen, og som har været trykt i „Berlingske Tidende“ og derefter i adskillige Blade, at man er gaaet saa langt tilbage, som man har ment, det var muligt. Man maa nemlig erindre, at i saadanne Sager kan man slet ikke akkviescere ved den Slags løse Udtalelser, som kan være faldet fra den ene eller den anden, og hvoraf ogsaa nogle er gengivne i Forhørene; nej, hvor det drejer sig om en saa alvorlig Sag som denne og om et saa betydeligt Pengeansvar, maa Sagen naturligvis undersøges virkelig grundigt, og en saadan grundig Undersøgelse kan kun finde Sted paa een

Rettelser.

- Sp. 2809, L. 9 og 10 f. o.: „Handelsforeningen, Borgerforeningen og“, læs: de to Handelsforeninger, Grundejerforeningen og.
 — 2821, L. 16 f. o.: „Lokomotivfyrbødernes“, læs: Lokomotivfyre og -fyrbødernes.
 — 2831, L. 4 og 5 f. o.: „af Aalborg og Hjørring Amtsraad“, læs: af Hjørring Amtsraad.